

Públic

L'INTENT EXITÓS DE REVIFAR LA GUERRA FREDA ALS EUA

Vicenç Navarro

Catedràtic de Ciències Polítiques i Polítiques Públiques. Universitat

Pompeu Fabra

10 d'agost de 2017

Si vostè viatja als EUA aquest estiu i llegeix els rotatius més importants del país com el *New York Times*, el *Washington Post* o *Los Angeles Times*, o veu les cadenes de televisió més vistes com *CBS*, *ABC* o *NBC*, veurà que el gran tema que indigna l'establishment politicomediàtic del país són les interferències del govern rus presidit pel Sr. Putin o d'agències pròximes a ell en les últimes eleccions presidencials dels EUA, a través de les quals suposadament van proveir tota la informació possible, aconseguida il·legalment (a través del 'hackeig' de les institucions del Partit Demòcrata), als membres de l'equip electoral del candidat Trump, facilitant la seva victòria sobre la candidata demòcrata, la Sra. Hillary Clinton. Aquest establishment està escandalitzat perquè un país estranger estigués influenciant sobre les eleccions nord-americanes, pràctica que denuncien intensament, acusant el govern rus de tot tipus de

comportaments, dient-li de tot. En realitat el que intenten és revifar la Guerra Freda entre els EUA i la Unió Soviètica (ara Rússia).

Voldria aclarir d'entrada que la meva simpatia pel govern Putin i pel govern Trump és nul·la. Ara bé, considero d'una enorme hipocresia que aquest establishment politicomediàtic (que constantment presenta la política exterior del seu país com "la màxima força promotora de la democràcia al món", tal com la va definir el viceministre d'Afers Exteriors durant l'administració Obama, el Sr. Tom Malinowski, s'escandalitzi pel que fa el govern Putin, al mateix temps que ha donat suport a tot tipus d'intervencions del govern federal nord-americà a altres països per canviar governs, convertint-se en l'Estat més intervencionista conegut, utilitzant tot tipus d'accions, des d'assassinats polítics i intervencions militars, a finançament de partits i moviments polítics i socials. Melvin Goodman ha proporcionat una llista d'aquestes suposades intervencions per defensar i promoure la democràcia en l'últim número de *Counterpunch* (27.07.17), una de les revistes progressistes de major difusió en aquell país. Resumeixo a continuació algunes de les *intervencions més importants del govern nord-americà a l'exterior*:

- El 1953, els EUA i el Regne Unit van intervenir a l'Iran per expulsar al govern democràticament elegit de Mohammed Mossadegh.

- El 1954 el govern dels EUA va donar suport a un cop militar a Guatemala que va instaurar una de les dictadures més cruels de les que han existit a Amèrica Central. Això va tenir lloc durant la presidència del general Eisenhower.
- El mateix govern presidit per Eisenhower va donar suport a la campanya per assassinar Patrice Lumumba al Congo, donant peu a l'establiment d'una de les dictadures més brutals en la història d'Àfrica, la dictadura de Sese Seku Mobutu.
- El govern del president Kennedy va donar suport a la invasió a Bahía Cochinos a Cuba, finançada per la CIA.
- El govern del president Nixon va donar suport al cop militar del general Pinochet en contra del govern democràticament elegit del president Allende, argumentant, en boca del seu ministre d'Afers Estrangers, el Sr. Henry Kissinger, que *"els EUA no podia permetre que Xile fos tan estúpid com per escollir a un govern comunista"*.
- El govern nord-americà ha intentat assassinar als presidents de Cuba, República Dominicana i Vietnam, assassinats programats per la CIA, que en descobrir-van crear un rebuig popular que va

forçar a que el Congrés donés suport una llei prohibint la participació de l'Estat dels EUA a tal tipus d'intervencions a mitjans dels 70.

- L'esmentada llei, però, s'ha deixat de respectar en moltíssimes ocasions, com ho va ser en el cas de l'assassinat i cop militar contra el coronel Gaddafi a Líbia, promocionat per la ministra d'Afers Exteriors dels EUA, la Sra. Clinton, que orgullosament va utilitzar la famosa frase "*vam anar a veure què passava i en conseqüència ell va morir*". Des de llavors, Líbia s'ha sumit en el caos, convertint-se en un dels centres del gihadisme.
- El govern Bush va envair l'Iraq per expulsar Saddam Hussein, argumentant que tenia armes de destrucció massiva (la qual cosa el govern sabia que no era cert). És important assenyalar que va ser el mateix govern dels EUA el que va ajudar en el cop en contra del coronel Abdul Kassem, que va facilitar l'establiment de Saddam Hussein.

Intervencions a Europa

- A Europa, el govern nord-americà va intervenir en múltiples ocasions per desestabilitzar Polònia en els anys 80, Geòrgia en els anys 90 i més recentment Ucraïna.

- La seva intervenció a Itàlia va ser una constant, donant suport al govern cristianodemòcrata, temorós del poder del Partit Comunista Italià.
- I a Espanya, els governs nord-americans, que al seu dia havien jugat un paper clau (sota l'administració Eisenhower) en la promoció d'un dels règims dictatorials més sagnants que hi hagi hagut a Europa, l'Espanya de Franco, van intervenir activament durant la transició , molt temorosos que la Revolució dels Clavells contagiés l'oposició democràtica espanyola.

¿Per què tanta sensibilitat pel que fa al tema rus?

Les causes de l'enorme sensibilitat mediàtica davant el suposat intervencionisme rus a les eleccions nord-americanes són múltiples, com ara el desig per part del complex politicomilitar dels EUA de revifar la Guerra Freda, necessària per continuar amb l'enorme despesa militar que alimenta l'esmentat complex. Aquest complex, enormement influent als EUA, necessita un enemic, i Rússia compleix aquesta funció.

Però una altra causa és el desig d'expulsar al president Trump del poder. És conegut que l'home de negocis Trump, un dels titans del capital especulatiu immobiliari, va fer grans negocis a Rússia, en

col·laboració amb l'oligarquia russa, dirigida pel Sr. Putin. I és més que segur que aquestes connexions incloguin gran quantitat de treballs bruts, característics de l'activitat econòmica empresarial i molt especialment de la financera i de la immobiliària. I és aquí on l'establishment del Partit Demòcrata i un nombre creixent de figures de l'establishment polític-mediàtic nord-americà, alarmats pel que ells consideren incompetència i una manera erràtica de comportar-se, característica avui de la branca executiva de l'Estat federal (veure el meu article "El capitalismo de amiguetes: Coca-Cola y el presidente Trump", *Público*, 27.07.17), estan intentant furgar per poder expulsar-lo del poder. Però és improbable que l'impeachment de Trump passi, ja que el Congrés està controlat pel Partit Republicà, avui controlat per la ultradreta llibertària. L'única possibilitat és que aquest partit perdi el control del Congrés en les pròximes eleccions a la institució, la qual cosa és també improbable, ja que el Partit Demòcrata no ha entès el que ha passat als EUA (veure el meu article "És sorprenent que es consideri sorprenent la victòria de Trump", *Público*, 11.11.16), i Trump continua guanyant eleccions. El futur és molt fosc als EUA.